Grodno
№ 23 (434),
13 grudnia 2015
www.slowo.grodnensis.by

Słowo Życia

GAZETA DIECEZJI GRODZIEŃSKIEJ

ROZPOCZĄŁ SIĘ ROK MIŁOSIERDZIA

Święte Drzwi zostały otwarte w 50. rocznicę zakończenia II Soboru Watykańskiego

W uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny papież Franciszek uroczyście otworzył Święte Drzwi głównej bazyliki watykańskiej – katedry świętego Piotra. Tym Papież oficjalnie rozpoczął Nadzwyczajny Rok Miłosierdzia. W Kościele na Białorusi Rok Jubileuszowy rozpocznie się otwarciem Drzwi Świętych w głównych świątyniach kraju 13 grudnia.

● ciąg dalszy na str. 4

PROGRAM ROKU JUBILEUSZOWEGO W DIECEZJI GRODZIEŃSKIEJ

GRUDZIEŃ 2015

13.12 – rozpoczęcie Jubileuszowego Roku Miłosierdzia *(katedra grodzieńska, Lida-Fara, diecezjalne sanktuaria).*

STYCZEŃ 2016

Diecezjalny jubileusz pracowników katolickich mediów.
Opłatkowe spotkania młodzieży, nauczycieli, służby zdrowia, kolejarzy, studentów, katechetów.
17–25.01 – Tydzień modlitw o jedność chrześcijan.
19.01 – Ogólnobiałoruski jubileusz pracowników sanktuariów *(Trokiele).*
23.01 – nabożeństwo ekumeniczne *(katedra grodzieńska, 18.00).*
Festiwale i konkursy kolęd na poziomie parafialnym i dekanalnym.

LUTY 2016

02.02 – uroczyste zakończenie Roku Życia Konsekrowanego *(katedra grodzieńska, 12.00).*
Diecezjalny jubileusz zgromadzeń zakonnych.

● ciąg dalszy na str. 4–5

Kalendarz wydarzeń

16, 18, 19 grudnia
kwartalne dni modlitw o życie chrześcijańskie i świętość w rodzinach.

24 grudnia
Wigilia Bożego Narodzenia. Zachęcamy do udziału w Oktawie Narodzenia Pańskiego.

25 grudnia
Narodzenie Pańskie.

26 grudnia
święto św. Szczepana. Błogosławieństwo owsa.

27 grudnia
święto Świętej Rodziny. Módlmy się o życie chrześcijańskie i świętość w rodzinach.

Zapraszamy!

Programy redakcji katolickiej:

„Głos Ewangelii”
*Katolicki program na Pierwszym Nacjonalnym Kanale Białoruskiego Radia. W każdą **niedzielę o godz. 8.00** zapraszamy do refleksji nad Ewangelią i dzielenia się Słowem Bożym.*
Grodno 103,0 FM
Swisłocz 105,9 FM

„Symbol Wiary”
*Program katolicki na kanale telewizyjnym „Bielarus–2” o życiu religijnym diecezji grodzieńskiej. Kolejna audycja ukaże się **21 grudnia w poniedziałek o godzinie 18.05** przy współpracy Katolickiego Studium Telewizyjnego Diecezji Grodzieńskiej oraz telewizji państwowej.*

Intencje różańcowe:

Grudzień
Za rodziców oczekujących na narodzenie dzieci.

O rozwój w parafiach diecezji dzieła adopcji duchowej poczętego dziecka oraz obrony każdego życia.

SONDA www.grodnensis.by

Czy składasz prezenty na Boże Narodzenie?
- *tak, mają one tematykę religijną*
- *tak, mają one tematykę świecką*
- *nie, jestem ograniczony(a) finansowo*
- *trudno powiedzieć*

zagłosuj

Motto Roku Świętego – „Miłosierni jak Ojciec”

ROZWAŻANIA ZE SŁOWEM BOŻYM

III NIEDZIELA ADWENTU

Łk 3, 10–18

Gdy Jan nauczał nad Jordanem, pytały go tłumy: „Cóż więc mamy czynić?". On im odpowiadał: „Kto ma dwie suknie, niech jedną da temu, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni". Przychodzili także celnicy, żeby przyjąć chrzest, i pytali go: „Nauczycielu, co mamy czynić?". On im odpowiadał: „Nie pobierajcie nic więcej ponad to, ile wam wyznaczono". Pytali go też i żołnierze: „A my, co mamy czynić?". On im odpowiadał: „Nad nikim się nie znęcajcie i nikogo nie uciskajcie, lecz poprzestawajcie na swoim żołdzie". Gdy więc lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w sercach co do Jana, czy nie jest Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: „Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. On chrzcić was będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w ręku dla oczyszczenia swego omłotu: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym". Wiele też innych napomnień dawał ludowi i głosił dobrą nowinę.

KONKRET ŁASKI NAWRÓCENIA

Ten fragment Ewangelii z nauczaniem Jana Chrzciciela jest odpowiedzią tym wszystkim, którzy utrzymują, że Dobra Nowina jest mało konkretna, albo ignorują nauczanie Kościoła, twierdząc, że nie nadaje się do współczesnego życia, że nie przystaje do naszych czasów. Już św. Jan Chrzciciel zapowiadający przyjście Jezusa daje bardzo jasne wskazania tym, którzy mieli wątpliwości co do istoty nawrócenia: „Cóż więc mamy czynić?". Jasną odpowiedź usłyszeli ludzie zawodów „podwyższonego ryzyka": celnicy oskarżani o nieuczciwość i żołnierze uciekający się często do przemocy i rabunku. Z odpowiedzi Janowej wynika, że także i oni mieli szansę uczciwego, godnego życia. A zaraz potem św. Jan wrócił do najważniejszej kwestii swej misji: przepowiadania bliskości czasów, kiedy człowiek będzie nie tylko obmyty wodą chrztu pokuty, ale też oczyszczony płomieniem Ducha Świętego. To są nasze czasy, to nasza szansa. Od naszej odpowiedzi zależy, czy znajdziemy się po właściwej stronie. Adwent jest tym błogosławionym czasem nie tylko odnajdywania właściwych odpowiedzi na pytanie: co czynić, ale także konkretnych decyzji, od których zależy jakość naszej doczesności i wieczności.

IV NIEDZIELA ADWENTU

Łk 1, 39–45

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana".

NAGRODZONY TRUD

Jest rzeczą bardzo ludzką, że nosimy w sobie nieprzepartą chęć sprawdzania wszystkiego, co usłyszymy. Zwłaszcza gdy wiadomości wydają się nieprawdopodobne. Nie inaczej było z Maryją. Podczas spotkania z Aniołem usłyszała, że o wiele starsza od Niej krewna oczekuje dziecka. Jej podeszły wiek wykluczał poczęcie nowego życia. Powodowana chęcią niesienia pomocy i tą ludzką ciekawością udała się do Elżbiety. Nie była to prosta decyzja. Do pokonania był spory kawałek drogi przez góry, a szło się pieszo. Ale skoro dla „Boga nie ma nic niemożliwego", to sprawdzenie tego twierdzenia warte jest nawet większego wysiłku ze strony człowieka. Można śmiało powiedzieć, że trud wędrówki Maryi do Ain Karim, gdzie mieszkała Elżbieta, opłacił się w po tysiąckroć. Nie tylko dla Maryi. Ale także stał się skarbem dla Elżbiety, dla jej syna oczekującego w jej łonie – św. Jana Chrzciciela. Ta podróż w góry i to spotkanie Maryi z Elżbietą kształtują nasze życie i naszą wiarę po dzień dzisiejszy! Miliony uczniów Chrystusa rozważają tajemnice życia swego Zbawiciela i powtarzają codziennie: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona".

Zatem każdy wysiłek dla pomnożenia wiary musi być owocny. Zawsze ponad nasze oczekiwania.

Ks. Jarosław Hrynaszkiewicz

Co oczekujemy od Roku Miłosierdzia?

Miłosierdzie czyni człowieka „zdrowym", a świat pięknym.

SŁOWO REDAKTORA

Ks. Paweł Sołobuda

CO OCZEKUJE OD ROKU MIŁOSIERDZIA?

Takie pytanie usłyszał papież Franciszek od jednego z dziennikarzy oficjalnego pisma na Rok Miłosierdzia „Wierzyć". Ojciec Święty opowiedział, że decyzja o ogłoszeniu tego roku Rokiem Miłosierdzia nie była gwałtowna. Tacy Papieże, jak Paweł VI i Jan Paweł II bardzo wiele zrobili za swój pontyfikat papieski, aby dzieło miłosierdzia rozwijać. Franciszek wspomniał, jak na początku jego posługi papieskiej kardynał Walter Kacper z Niemiec sprezentował dla nowego Papieża kilka książek na temat miłosierdzia. Pierwsze kazanie i rozważanie papieskie podczas modlitwy Anioł Pański, były właśnie na temat miłosierdzia. Papież Franciszek już od dawna rozumiał, że dzisiejszy świat potrzebuje miłosierdzia, że jest to jedyna droga aby wyprowadzić go z chaosu. Podczas wywiadu Papież dokładnie mówi, że świat dzisiaj jest przyzwyczajony do złych wiadomości i wielkich przestępstw. Dalej Ojciec Święty opowiada taki moment, kiedy w jego głowie został ułożony obraz Kościoła, który jest pewnym szpitalem na polu bitwy. „Jest bardzo dużo zranionych ludzi, mówi Papież, którzy potrzebują «leczenia»". Zdaniem Papieża Jubileuszowy Rok Miłosierdzia będzie czasem przebaczenia i pojednania.

Warto też i nam się zastanowić, jakim czasem dla nas będzie Rok Miłosierdzia. Czy starczy nam sił i wiary na spotkanie się z Ojcem miłosiernym, a przecież wszyscy odczuwamy siebie grzesznikami i potrzebujemy takiego spotkania z Bogiem. Na każdego z nas Bóg Ojciec zawsze patrzy z wielkim miłosierdziem. Wydaje się, że dzisiejszy świat o tym w ogóle zapomniał. Człowiek żyje w takim przekonaniu, że miłosierdzie czyni jego słabym, a przecież tak nie jest. Miłosierdzie czyni człowieka „zdrowym", a świat pięknym. Zdrowy człowiek to człowiek duchowy, to ten kto dba o swoją duszę, a świat dzięki temu staje się piękny. Myślę, że ludzie XXI stulecia zaraz o tym zapomną. Bóg nie jest policjantem czy prokuratorem, lecz Sędzią sprawiedliwym, pełnym miłosierdzia. My nawet nie możemy sobie wyobrazić ile jest dobroci w Bogu. Warto spróbować miłosierdzia przy kratkach konfesjonału, przy modlitewnym spojrzeniu w stronę Boga, przy dzieleniu się ostatnim z tym kto jest w potrzebie. Tak wiele wskazówek o niezmiernym źródle miłosierdzia Bożego przekazuje siostra Faustyna, która słyszy naukę Chrystusa na temat miłosierdzia. Wziąć chociażby słowa: „Powiedz, że miłosierdzie jest największym przymiotem Boga. Wszystkie dzieła rąk Moich są ukoronowane miłosierdziem", albo „Podaję ludziom naczynie, z którym mają przychodzić po łaski do źródła miłosierdzia. Tym naczyniem jest ten obraz z podpisem: «Jezu, ufam Tobie»". Warto więc nad tym się zastanowić jeszcze raz.

Podczas tego Roku Miłosierdzia pragniemy na stronach naszej gazety pomóc Wam, Drodzy Czytelnicy, przeżyć ten czas lepiej, postarać się zrozumieć, jak wielkie jest Boże Miłosierdzie względem każdego z nas. Niejednokrotnie będziemy sięgać do rozważań świętych Jana Pawła II, siostry Faustyny i innych. Jeszcze raz zamyślimy się nad sakramentem spowiedzi oraz przygotowaniem do tego wielkiego aktu miłosierdzia Boga względem naszych dusz. Warto również odświeżyć w pamięci uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała.

Pragnę życzyć każdemu z Was osobistego spotkania z Ojcem Miłosierdzia na każdy dzień życia, dzielenia się tym miłosierdziem szczególnie z tymi, kto tego potrzebuje. Zaczynając od siebie, możemy uczynić ten świat pełnym miłosierdzia. Warto nad tym się zastanowić i szybko zacząć coś robić. Niech Miłosierdzie względem nas, naszych rodzin i całego świata będzie naszą drogą życia.

DEKANAT RADUŃ

Według archiwum diecezji grodzieńskiej

Wygląd zewnętrzny świątyni

Ołtarz główny

Po raz pierwszy są wspomniane w 1433 r. w liście wielkiego księcia Zygmunta Kiejstutowicza, w którym potwierdza on Janowi Gasztołdowi, iż Trokiele są jego własnością. Na końcu XVI w. tu osiedli jezuici, i od tamtych czasów do 1865 r. Trokiele wraz z Dworzyszczem stanowiły jedno gospodarstwo. Później należały do Nikitinych, Językowych.

Zgodnie z tradycją, kościół pod wezwaniem Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny (Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny) został założony tutaj w 1500 r. wojewodą wileńskim Marcinem Gasztołdem. Zarówno pierwszy kościół, jak i nowe świątynie, które były zbudowane w tym miejscu w 1680 r. (po zniszczeniu w 1656 r. w czasie „krwawego potopu", ponownie zniszczony przez pożar w 1674 r., przebudowany przez jezuitów w 1680 r. i konsekrowany 4 lipca 1687 r. przez biskupa Tarnopolu, sufragana prałata wileńskiego Gabriela Silnickiego) były drewniane. Jednak wtedy kościół stał w północnej części wsi, około 500-600 metrów od obecnego, w pobliżu szosy na Lipniszki. Na nowym miejscu, gdzie działa do dziś, również drewniany, kościół został wzniesiony w 1830 r. na środki miejscowego właściciela ziemskiego pana Stefana Niezabytowskiego, podkomorzego nowogródzkiego. Świątynię odnawiano na środki parafian w 1866 r., w 1928 r. (ściany oszalowano na zewnątrz i wewnątrz), w 1950 r. (dach kryty gontem był zamieniony dachem blaszanym). W swojej architekturze kościół ma cechy baroku i klasycyzmu.

Jest to kościół halowy z pięciokątną absydą, flankowaną dwiema kwadratowymi zakrystiami, przykryty dachem dwuspadowym z biodrami nad ołtarzem. Biodrami jest przykryta również kruchta-babiniec, która jest zbudowana na wysokości gzymsu głównej objętości. Prawdopodobnie nad kruchtą niegdyś znajdowała się kondygnacja wieży-dzwonnicy, ale dziś nad spadami dachu wznosi się graniasta wzorzysta kopuła barokowa o niewielkich rozmiarach.

Sala modlitewna jest przykryta płaskim sufitem podszywanym, prezbiterium – sklepieniem cylindrycznym, również podszywanym. Nad wejściem zrobione są chóry na czterech kolumnach. W kościele znajdują się trzy ołtarze dwukondygnacyjne. Cudowny obraz (ikonografii rzymskiej, malarz nieznany) w szacie posrebrzano-pozłoconej (ozdobiony trzema koronami z kamieniami szlachetnymi (74 razem) i licznymi wotami), który do dziś znajduje się w głównym ołtarzu świątyni, według podania był namalowany w końcu XV w. i w 1595 r. przywieziony z Wilna. Później, możliwie podczas odbudowy kościoła w 1680 r., obraz został uzupełniony wizerunkiem św. Kazimierza klęczącego na modlitwie (w 1782 r. uszkodzony obraz został odnowiony i naklejony na nowe płótno, ostatnia renowacja odbyła się w 1991 r. w Warszawie). Liczne cuda przed obrazem – uzdrowienie z chorób, wyzwolenie z alkoholizmu, pomoc w trudnych sprawach – rejestrowane z XVIII w., zdarzają się także dziś. W czasie między nabożeństwami cudowny obraz zasłania się obrazem św. Izydora. W drugiej kondygnacji ołtarza głównego znajduje się obraz Nawiedzenia Najświętszą Maryją Panną świętej Elżbiety. Lewy boczny ołtarz poświęcony jest św. Kajetanowi, w drugiej kondygnacji znajduje się obraz św. Teresy. Prawy boczny ołtarz – św. Józefa z obrazem Matki Bożej Bolesnej w drugiej kondygnacji. Prawie w całości zachował się zabytkowy układ ołtarzy, nawet z czasów, gdy były jeszcze optycznie malowane na ścianach, tylko prawy ołtarz do 1850 r. był poświęcony Jezusowi Biczowanemu.

Osobno od kościoła zbudowana jest drewniana dwukondygnacyjna dzwonnica szkieletowa. Tutaj nadal jest umieszczony starożytny dzwon, odlany w 1754 r. przez mistrza Gustawa Mörka z Wilna. Obok kościoła, naprzeciwko bramy, znajduje się kaplica-grobowiec Brygidy Szukiewicz (+1803) z rodu Pienickich – ośmioboczna, ceglana i otynkowana świątynia o cechach klasycznych, pokryta sklepieniem cylindrycznym i przykryta dachem namiotowym, w niszy ołtarza umieszczony jest Krucyfiks. Kaplicę władze nakazały zamknąć w 1870 r. Pod koniec XX w. była używana jako stróżówka, wewnątrz nawet był zrobiony piec z rurą, dziś w kaplicy jest po prostu magazyn. W 1997 r. przed kościołem zbudowano ołtarz uliczny dla nabożeństw w czasie pielgrzymek. Kompleks otoczony jest niskim ogrodzeniem z kamienia łomanego z niewielką jednoprzęsłową bramą z cegły otynkowanej.

Do parafii trokielskiej z XVIII w. należały kaplice w Gimbutach, Dworzyszczy (obie wsie są obecnie w rejonie lidzkim) i na miejscowym cmentarzu parafialnym. Ta ostatnia, drewniana ośmioboczna z obrazem Matki Bożej w ołtarzu, zniknęła w połowie XIX w. Natomiast kaplica w Dworzyszczy za polskim czasem otrzymała status kościoła filialnego. Informacje o kaplicy we wsi Utryszki prawdopodobnie są błędne (pewne mylona z kaplicą w Urciszkach w parafii Iwie), ponieważ nie istnieje nawet takiej miejscowości w pobliżu. W XVIII –XIX wieku przy parafii działał szpital i szkółka.

Po II wojnie światowej władze sowieckie nie raz próbowały zamknąć kościół. W 1968 r. parafia została wykreślona z rejestru (w 1961–1975 ll. kościół był zamknięty), ale wierni zdołali obronić świątynię. Dwadzieścia lat szła konfrontacja, regularnie odprawiana była Msza święta, ponadto, parafianie dokonali remontu kościoła. Wreszcie, w sierpniu 1988 r. parafia trokielska ponownie została oficjalnie zarejestrowana.

Wcześniej parafia trokielska należała do dekanatu lidzkiego, od 1991 r. znajduje się w dekanacie Raduń. W 1994 r. kościół w Trokielach otrzymał status Sanktuarium Diecezjalnego Matki Bożej (odpust – w pierwszą sobotę lipca). Od lat 1970. jest wpisany na listę zabytków architektury.

Obrzędy wieczerzy wigilijnej

1. Zapalenie świecy

Na stół wigilijny pod obrus wkłada się garść siana, stawia się talerz z opłatkiem, potrawy wigilijne oraz świecę.

Ojciec lub matka, zapalając ją, mówi: ***"Światło Chrystusa".***

Wszyscy zgromadzeni odpowiadają: ***"Bogu niech będą dzięki".***

Wprowadzenie:

Dwa tysiące lat temu przyszedł na świat Jezus Chrystus, Syn Boży, rodząc się w stajence betlejemskiej jako bezbronne Dziecię. Opowiada nam o tym Ewangelia. Stojąc, wysłuchajmy z wiarą słów Ewangelii opisującej to najradośniejsze dla całej ludzkości wydarzenie narodzin Syna Bożego Jezusa Chrystusa.

2. Lektura Ewangelii

"W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie".

(Lk 2, 1–14)

3. Wspólne prośby

Ojciec lub matka albo ktoś z rodziny odmawia niżej podane prośby:

Boże, nasz Ojcze, w tej uroczystej godzinie wychwalamy Cię i dziękujemy za noc, w której posłałeś nam swojego Syna, Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela.

Prosimy Cię:

– Udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju.

Wysłuchaj nas, Panie!

– Obdarz także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych pokojem tej nocy.

Wysłuchaj nas, Panie!

– Wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych, biednych i głodnych na całym świecie pociesz i umocnij Dobrą Nowiną tej Świętej Nocy.

Wysłuchaj nas, Panie!

– Naszych zmarłych bliskich i znajomych (tu wymieniamy imiona) obdarz szczęściem i światłem Twej chwały.

Wysłuchaj nas, Panie!

Wszyscy odmawiają Modlitwę Pańską: **Ojcze nasz...**

Ojciec lub matka albo ktoś z rodziny:

Panie Jezu Chryste, który w dzisiejszą noc przyszedłeś na świat rodząc się w grocie betlejemskiej z Najświętszej Maryi Panny, przyniosłeś pokój całemu światu i uświęciłeś życie rodzinne, pozostań w naszej rodzinie i zespól ją więzami Twojej miłości, a słowo Twoje niech w nas przebywa z całym swym bogactwem. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. *Amen.*

4. Łamanie się opłatkiem:

Głowa rodziny rozpoczyna dzielenie się opłatkiem tymi lub innymi słowami:

Obecnie w duchu miłości i przebaczenia przełamiemy się opłatkiem – chlebem miłości. Otwierając serca nasze miłości wzajemnej, otwieramy je na przyjście Pana. Niech wszyscy, którzy żyją w naszej rodzinie i odwiedzają nasz dom, będą szczęśliwi, zdrowi, serdeczni, niech mają zawsze dobre zamiary i aby wszyscy wszędzie się radowali. Niech Pan będzie zawsze z nami w naszym domu i niech sprawi, abyśmy uczestnicząc w tej wieczerzy stali się uczestnikami Jego radości w Królestwie Bożym.

Dzieląc się opłatkiem, przebaczamy sobie wzajemne urazy i składamy życzenia.

5. Wieczerza

Przed posiłkiem najstarszy z rodziny odmawia modlitwę:

Pobłogosław Panie Boże nas, te pokarmy i tych, którzy je przygotowywali, na pamiątkę Narodzenia Twego Syna Jednorodzonego, a Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Amen.

Podczas posiłku wstrzymujemy się od potraw mięsnych. W rodzinie katolickiej alkohol na wigilijnym stole jest absolutnie wykluczony! Po wieczerzy dzieci mogą zanieść figurkę Dzieciątka Jezus do domowej szopki lub pod choinkę, gdzie odnajdą prezenty od św. Mikołaja. Przy śpiewie kolęd w radosnym nastroju oczekujemy na Pasterkę.

SŁOWO DLA ŻYCIA

Papież Franciszek

Każdy ochrzczony musi nieustannie zrywać z tym, co jest w nim jeszcze ze starego, grzesznego człowieka, zawsze gotowego, by się przebudzić na wezwanie diabła i tego, co działa w naszym świecie i w tym czasie konfliktów, nienawiści i wojny, aby go doprowadzić do egoizmu, do zamknięcia się w sobie i nieufności, przemocy i instynkcie zniszczenia, zemsty, porzucenia i wykorzystywania najsłabszych...

Wiemy również, jak wiele drogi nasze wspólnoty chrześcijańskie, powołane do świętości, muszą jeszcze przejść. Oczywiście wszyscy musimy prosić Boga o przebaczenie za zbytnie opory i opieszałość w dawaniu świadectwa Ewangelii.

Każdy w swoim sercu może zadać sobie pytanie bardzo ważne, dotyczące swojej osobistej więzi z Jezusem, zanalizować to, co już zaakceptował – lub odrzucił – aby odpowiedzieć na Jego wezwanie do pójścia za Nim bardziej bezpośrednio. Wołanie posłańców rozbrzmiewa bardziej niż kiedykolwiek w naszych uszach, właśnie wtedy, gdy czasy są trudne; to wołanie, które „rozchodzi się po całej ziemi i [...] aż na krańce świata" (por. Rz 10, 18; Ps 18, 5).

Fragment homilii wygłoszonej podczas Mszy św. na stadionie w Bangi

ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO
NA SŁUŻBIE BOGU

Bóg kocha mnie bardziej niż ja sam

Dzisiaj swoją historię opowiada ojciec Eugeniusz Gołąb z Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych.

Z „niedzielnej" rodziny katolików

Ojciec Eugeniusz pochodzi z Iwieńca z rodziny towaroznawcy i historyka.

„Wychowywałem się w tradycyjnej «niedzielnej» rodzinie katolików. Przez to, że najbliższa czynna świątynia znajdowała się w Rubieżewiczach, w odległości 60 km od miasta. Tak się otrzymywało, że liturgię można było przeżywać tylko na święta i uroczystości. Mimo to, rodzina zawsze modliła się, jeździła na Mszę św., obchodziła święta religijne – czyli starała się żyć z Bogiem. A z czasem świątynie zostały odbudowane w Iwieńcu...".

Więc chłopiec został ochrzczony potajemnie w świątyni w Rubieżewiczach, a Pierwszą Komunię Świętą przyjmował już w Iwieńcu.

„Byłem nieco starszy od dzieci w grupie, przygotowujących się do pierwszego spotkania z Chrystusem w sakramencie Eucharystii. Ale pamiętam, że sam tego chciałem. I przeżywałem ten moment z wielką świadomością".

Matka chłopca śpiewała w chórze parafialnym, a on służył przy ołtarzu.

Poznanie charyzmatu franciszkańskiego

Po jakimś czasie chłopak zaprzyjaźnił się z franciszkanami, którzy służyli w rodzinnej parafii i okolicach. Ojcowie organizowali mecze piłki nożnej dla ministrantów, spotkania dla wspólnoty młodzieżowej. Była również modlitwa: wspólne czytanie Pisma Świętego, regularne adoracje Najświętszego Sakramentu, Liturgia Godzin, modlitewne czuwania i rekolekcje. Ojcowie zapraszali młodych ludzi do udziału w pielgrzymkach i wyprawach namiotowych, aby w ciszy zastanowić się nad słowem Bożym.

„Powoli poznawałem charyzmat franciszkański: w centrum życia – Chrystus i Jego Ewangelia, pokora, ubóstwo i wolność, która z tego wynika. Takie życie na walizkach! Dzisiaj tu, a jutro tam. Ty cały czas jako pielgrzym. Przepuszczałem przez siebie poczucie jedności, miłości do świata, otwartości na niego. Poznał wspólnotę jako miejsce, gdzie poznajesz siebie i uczysz się miłości".

A później chłopak zainteresował się „ciężką" muzyką. Metal, hardkor i punk osiedliły się w jego słuchawkach.

„Mieliśmy swój zespół. Zbieraliśmy się i graliśmy, pisaliśmy własne piosenki. Zachwycone ilością decybeli stawialiśmy na uszy całą okolicę! W okresie tego buntu nastoletniego nadal pozostałem w kościele. Chrystus nie przestawał być dla mnie bliskim Przyjacielem i Prawdą".

Młodzieniec stał częściej zastanawiać się nad pytaniem, kim chce być w dalszym życiu.

Powołanie oczywiste dla wszystkich

„Przyciągało mnie dziennikarstwo. Rozumiałem jego możliwość wpływać na inne osoby, przez słowo doprowadzić kogoś do prawdy".

Postanowił iść na Katolicki Uniwersytet Lubelski imienia Jana Pawła II na kierunek „dziennikarstwo". Udał się do proboszcza, aby uzyskać charakterystykę. Ten był zajęty i powiedział przyjść jutro. Następnego dnia przeprosił i znowu odłożył rozmowę na kolejny dzień. Chłopak postanowił, że jeśli spotkanie się nie odbędzie i na trzeci dzień, zrezygnuje z tego pomysłu. Rozmowa jednak się odbyła.

„Poszedłem za podpisem do Lublina, a wyszło tak, że poprosiłem... aby mnie przyjęli do Zakonu (śmieje się – uwaga autora). Sam nie wiem, jak to ze mnie «wylazło». Ale wtedy poczułem wielki spokój. W rzeczywistości zastanawiałem się nad swoją przyszłością. Bóg dał mi czas, kiedy wiele czytałem Pismo Święte, uczyłem się rozpoznawać Jego wolę, uczestniczyłem w rekolekcjach, chodziłem w pielgrzymki do Budsławia. I to wszystko dojrzało i w końcu «wylało» się w prawdziwe pragnienie, które niespodziewanie – nawet dla siebie – przedstawiłem ojcu proboszczowi".

Bracia franciszkanie zaczęli modlić się o młodego człowieka.

„Śmiali się, że moje powołanie było oczywiste dla wszystkich, oprócz mnie samego. W rzeczywistości, Bóg pokazywał mi jakieś drobne znaki, takie GPS duchowe. Pewnego dnia znalazłem ulotkę franciszkańską, którą ojcowie wiele lat temu zaproponowali mojej mamie. A jeszcze pamiętam obraz św. Maksymiliana Kolbe na półce i stary obraz św. Franciszka w domu mojej babci...".

Kilka miesięcy wcześniej chłopak zastanawiał nad Zgromadzeniami karmelitów i dominikanów. Interesowały go różne charyzmaty. Ale po rozmowie ze znajomą zakonnicą młody człowiek zrozumiał, że najważniejsze w życiu zakonnym iść za Chrystusem „va-bank". Więc tak i uczynił.

Aby żyć pełnią życia

Jesienią 2005 roku chłopak poszedł do postulatu w Łodzi (Polska). Rok później wstąpił do nowicjatu w Smardzewicach. Dalsza formacja trwała w seminarium w Łodzi-Łagiewnikach. Podczas działalności seminaryjnej chłopak zajmował się katechizacją dzieci-sierot i więźniów. Pomagał w wydaniu czasopisma „Nasze życie", zajmował się chorałem franciszkańskim, wraz z innymi braćmi-studentami grał w zespole „Pokój i Dobro" chrześcijańską muzykę rockową.

„Ciekawe, że w Zakonie od początku robiłem to, co lubię i umiem robić. Bóg nie niszczy żadnego talentu, który Mu poświęcasz".

15 września 2007 roku w Smardzewicach złożył pierwsze śluby zakonne, a w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny 8 grudnia 2013 roku w Iwieńcu – wieczne. Tam w dzień pamięci świętego Jana Chryzostoma 13 września 2014 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Od owego roku służy w parafii Matki Bożej Anielskiej w Grodnie. Jest patronem ministrantów i młodzieży. Odpowiedzialny za duszpasterstwo powołań w białoruskiej delegatury Zakonu.

„Pewnego dnia, Bóg przemówił do mnie za pośrednictwem Pisma Świętego: «Ja przyszedłem, aby miały życie i miały je w obfitości» (J 10, 10). Ten fragment umieściłem sobie na obrazku ze Mszy świętej prymicyjnej. W moim sercu mieszka wielkie pragnienie, aby i ja, i ludzie, którzy są wokół mnie, żyli pełnią życia, aby to nie było proste istnienie. Wiem, że tego dokonać może tylko Bóg. W moim życiu jest On obecny jako kochający Ojciec, Przyjaciel, Brat, Chrystus-Zbawiciel. Bóg to Duch Święty, który działa przeze mnie i przede wszystkim chce, żebym był szczęśliwy i tym szczęściem się dzielił. Bóg jest Miłością. Oddał za mnie życie i zmartwychwstał. I kocha mnie nawet więcej, niż ja sam".

Angelina Pokaczajło

Ks. abp Tadeusz Kondrusiewicz

Trzeba pamiętać o sprawie fundamentalnej, że chociaż możemy odmówić się od Chrystusa, On nigdy się od nas nie odmówi. Dlatego zawsze musimy być otwarci na Jego działanie.

Jednocześnie Jezus przestrzega przed nietolerancyjną pewnością siebie. On mówi: „Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były obciążone grzechami i życiowymi troskami".

Jeśli zapomnieliśmy o Jezusie i dawno się z Nim nie spotykali, chodźmy do Niego, droga jest otwarta, a On czeka. Jeśli nie jesteśmy zjednoczeni z Bogiem i Kościołem, w sakramencie pokuty zróbmy to jak najszybciej.

Jezus zachęca nas: „Czuwajcie i módlcie się". Dlatego musimy czuwać, aby nie wpaść w sidła grzechu. Należy modlić się, aby mieć kontakt z Bogiem. Wśród codziennego zgiełku trzeba znaleźć czas na modlitwę, czytanie zawsze aktualnego i efektywnego słowa Bożego, uczestnictwo w niedzielnej Mszy Świętej, na rekolekcje i inne ćwiczenia duchowe w okresie Adwentu.

Fragment kazania na I Niedzielę Adwentu

WARTO WIEDZIEĆ

◆ *W ramach pierwszej wizyty apostolskiej na kontynencie afrykańskim Franciszek odwiedził trzy kraje: Kenię (25–27 listopada), Ugandę (27–29 listopada) i Republikę Środkowoafrykańską (29–30 listopada). On jest czwartym papieżem, który pojechał na Czarny Kontynent. Ojciec Święty osobiście chciał tej pielgrzymki m.in. właśnie ze względu na sytuację panującą w krajach kontynentu. Franciszek jest przekonany, że może ona stać się przyczynkiem do przywracania pokoju. To 5. w tym roku i 11. od początku pontyfikatu podróż zagraniczna Franciszka poza granice Włoch.*

◆ *W Brazylii odbyła się beatyfikacja ks. Francisco de Paulo Wiktora, syna czarnej niewolnicy. „Jego życie było Ewangelią” – to powiedzenie jest wyryte na nagrobku w parafii brazylijskiego księdza pochodzenia afrykańskiego. Pasterz rozdawał ofiary ludziom, którzy żyli w ubóstwie. Dbał o utworzeni szkoły i kolegium „Najświętszej Rodziny”. Jak zaznaczył kardynał Angelo Amato, Prefekt Kongregacji ds. Kanonizacji: „Ojciec Wiktor był hojnym i dynamicznym pasterzem. Konno objeżdżał wsie, niosąc duchową pociechę w odległe zakątki”.*

◆ *Przygotowania do jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski są jednym z głównych wątków nowego programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce „Nowe życie w Chrystusie”. W ramach obchodów jubileuszowych duszpasterze w homiliach i konferencjach będą jeszcze mocniej eksponować tematykę sakramentu Chrztu. Szczególną formę będą mieć nabożeństwa eucharystyczne celebrowane w każdą pierwszą niedzielę miesiąca mające formułę tzw. „Drogi chrzcielnej”, wtajemniczającej w prawdy życia chrześcijańskiego. Tematyka chrzcielna będzie też obecna w trakcie rekolekcji wielkopostnych oraz w Wigilię Paschalną, kiedy to wszyscy zgromadzeni uroczyście odnowią przyrzeczenia chrzcielne.*

◆ *„Uważa się, że około 150-200 milionów chrześcijan na świecie są prześladowani” – powiedział biskup Krzysztof Zadarko, delegat KEP po pytaniach imigracji, podczas prezentacji w Warszawie książki „Czarna księga prześladowania chrześcijan w świecie”. Publikacja zawiera ponad 70 świadectw, reportaży i analiz autorów z 17 krajów. Wszyscy oni doszli do wniosku, że w XXI wieku świat zderzył się z niespotykaną dotąd ilością prześladowań wobec chrześcijan. Biskup Zadarko zauważył, że jest to związane z handlem narkotykami, z którym chrześcijanie walczą.*

◆ *W związku z zakazem manifestacji w Paryżu, gdzie rozpoczął się szczyt klimatyczny COP21, na placu Republiki było ustawione kilka tysięcy butów. Są one symbolem tych, którzy chcieli maszerować ulicami stolicy Francji, by domagać się konkretnych decyzji od uczestników paryskiego szczytu. Zakaz wydano po zamachach z 13 listopada. W ciągu zaledwie tygodnia organizatorzy zebrali cztery tony butów. Swą parę butów nadesłał m.in. papież Franciszek. One pokryły jedną trzecią olbrzymiego placu, stając się „pomnikiem-symbolem determinacji ludzi, którzy chcą być wysłuchani” – wyjaśniła Emma Ruby Sachs, wicedyrektorka Avaaz (Głos), międzynarodowej organizacji obywatelskiej, która zorganizowała ten happening.*

credo-ua.org; ekai.pl; niedziela.pl

Angelina Pokaczajło

Rozpoczął się Rok Miłosierdzia

● ciąg dalszy ze str. 1

MIŁOSIERDZIE – DRUGIE IMIĘ MIŁOŚCI

Temat miłosierdzia w życiu Kościoła zaczął powstawać jeszcze w czasie pontyfikatu Pawła VI. Jego znaczenie jeszcze bardziej podkreślił Jan Paweł II. Decyzję przeprowadzenia Jubileuszowego Roku Miłosierdzia papież Franciszek ogłosił 13 marca 2015 roku. Za miesiąc, w Niedzielę Miłosierdzia Bożego została odczytana papieska bulla „Misericordiae Vultus”, która uroczyście ogłosiła Rok Święty. W niej Franciszek wyjaśnił motywy i cel ogłoszenia Roku Miłosierdzia. „Kościół bardzo mocno czuje pilną potrzebę, by głosić miłosierdzie Boga. Jego życie jest prawdziwe i zgodne z prawdą, jeśli czyni on miłosierdzie swoim przekonującym przesłaniem” – powiedział Papież.

Podczas przełomowych zmian Kościół w sposób szczególny powołany jest do jasnego wykazania znaków obecności Boga. Papież wzywa wiernych, aby nie byli obojętni, przyzwyczajeni i cyniczni, a otworzyli oczy, aby dostrzec liczne nieszczęścia świata. Świadectwa muszą być silniejsze i bardziej owocne. Nadzwyczajny Rok Święty jest niezbędny, aby każdemu wskazać drogę pojednania i przebaczenia, przeniknąć powszedniość miłosierdziem, które jest warunkiem zbawienia.

Motto Świętego Roku – „Miłosierni, jak Ojciec”. Papież podkreśla, że ten program życia jest „jak ciężki, tak i pełen radości i pokoju”. Obliczem miłosierdzia Bożego jest Chrystus, który został ukrzyżowany za grzechy ludzkości. Jest to największa ofiara i dowód bezgranicznej miłości Najwyższego, który oddaje całego Siebie, nie prosząc o nic w zamian.

Nawiasem mówiąc, temat miłosierdzia jest jednym z najbardziej ulubionych w nauczaniu papieża Franciszka. Według Radia Watykańskiego, w treści jego apelu apostolskiego „Evangelii Gaudium” słowo „miłosierdzie” występuje 31 razy. Papież wyjaśnia, że miłosierdzie – to jest istota wiary chrześcijańskiej, drugie imię miłości, która wyraża się poprzez konkretne hojne gesty dla innych. I wszędzie tam, gdzie są chrześcijanie, musi być „oaza miłosierdzia”.

SPOSOBY REALIZACJI MIŁOSIERDZIA

Papież gorąco pragnie, aby podczas Świętego Roku chrześcijanie uważnie zastanowili się nad czynami miłosierdzia względem ciała i względem duszy bliźniego.. „To będzie okazją obudzić nasze sumienie, które często śpi w obliczu dramatu nędzy, i zanurzyć się jeszcze bardziej w serce Ewangelii, gdzie ubodzy mają przywilej Bożego miłosierdzia”.

Wśród uczynków miłosierdzia względem ciała Katechizm Kościoła Katolickiego podkreśla następujące: nakarmić głodnych, napoić spragnionych, nagich przyodziać, pryjąć w dom podróżnych, odwiedzić chorych, więźniów pocieszać, pogrzebać zmarłych. Uczynki miłosierdzia względem duszy – wątpiącym dobrze radzić, nieumiejących pouczać, upominać grzeszników, pocieszać strapionych, chętnie darować urazy, cierpliwie znosić krzywdy, modlić się za żywych i umarłych. W następnych numerach gazety „Słowo Życia” zapoznacie się z cyklem artykułów na ten temat.

Podczas Jubileuszu Ojciec Święty radzi korzystać z refleksji nad słowem Bożym. „Dzięki temu będzie możliwa kontemplacja miłosierdzia Bożego i przyjęcie go jako własnego stylu życia” – podkreśla Papież.

Podczas Świętego Roku bardzo ważne jest, aby kierować swoje modlitwy do świętych i błogosławionych, którzy uczynili miłosierdzie misją swojego życia. Przykłady ich prawdziwego istnienia w Chrystusie powinny wzbudzić wiarę ludzi współczesnych, a modlitwa o ich wstawiennictwo ma pomóc na drodze do zbawienia.

Należy pamiętać o Koronce do Miłosierdzia Bożego, którą Chrystus nakazał swojemu ludowi przez św. Faustynę Kowalską. „O, jak wielkich łask udzielę duszom, które odmawiać będą tę Koronkę, wnętrzności miłosierdzia Mego poruszone zostaną dla odmawiających tę Koronkę. Zapisz te słowa, córko Moja, mów światu o Moim miłosierdziu, niech pozna cała ludzkość niezgłębione miłosierdzie Moje. Jest to znak na czasy ostateczne, po nim nadejdzie dzień sprawiedliwy. Póki jest czas niech, uciekają się do źródła miłosierdzia Mojego, niech korzystają z Krwi i Wody, która dla nich wytrysła. O dusze ludzkie, gdzie się schronicie w dzień gniewu Bożego? Uciekajcie teraz do źródła miłosierdzia Bożego. O, jak wielką widzę liczbę dusz – widzę – uwielbiły miłosierdzie Boże i śpiewać będą pieśń chwały na wieki. Stanę pomiędzy Ojcem a duszą konającą nie jako Sędzia sprawiedliwy, ale jako Zbawiciel miłosierny” (Dz 848).

Trzeba codziennie starać się znaleźć czas na uczczenie Bożego Miłosierdzia w godzinę śmierci Jezusa, a mianowicie, o godzinie 15,00. „W tym czasie – jak mówił Chrystus w objawieniu św. Faustynie – „Ni w czym nie odmówię duszy, która będzie prosić Mnie dla Mojej Męki” (Dz 1320). A innym razem dodał: „W tej godzinie wyprosisz wszystko dla siebie i dla innych” (Dz 1572). Aby skorzystać z Godziny Miłosierdzia, należy połączyć swoją modlitwę z Cierpiącym Jezusem i zastanowić się nad miłosierdziem Ojca, który oddał za ludzkość Swojego Syna.

ODPUSTY NA ROK MIŁOSIERDZIA

Szczególną wartość w Roku Miłosierdzia zyskuje odpust zupełny – odpuszczenie kary za grzechy. Aby go dostać, na znak głębokiego dążenia do nawrócenia wierzący powinien odbyć pielgrzymkę do Świętych Drzwi otwartych w katedrze diecezji (grodzieńskiej bazylice), lub, jeśli jest możliwość, w czterech papieskich bazylikach w Rzymie. Na Białorusi uzyskać odpust zupełny można również po przejściu przez Święte Drzwi archikatedry mińskiej, katedry witebskiej i pińskiej, kościołów Mohylowa, Homla, Lidy, Brześcia, Pińska, Baranowic, sanktuariów w Budsławiu i Brasławiu. „Dlatego Jubileusz będzie obchodzony tak w Rzymie, jak i w lokalnych Kościołach jako widzialny znak jedności całego Kościoła”. Ten moment musi być powiązany z Sakramentem pojednania i udziałem w Mszy Świętej. Warto pomyśleć o miłosierdziu, wyznać wiarę i pomodlić się w intencjach Papieża.

Chorzy i osoby w podeszłym wieku, które nie będą w stanie przejść przez Drzwi Święte, również mogą uzyskać odpust zupełny. Aby to zrobić, muszą połączyć się z Chrystusem w Komunii św. i wziąć udział w Mszy św. lub wspólnej modlitwie, nawet za pomocą środków komunikacji, na przykład, radia i telewizji.

Ogromną „amnestią” nazwał Papież Rok Miłosierdzia dla więźniów. Podkreślił on, że mogą uzyskać odpust zupełny w kaplicach więziennych. Gdy będą przechodzić przez drzwi celi, powinny skierować swoje myśli i modlitwy do Ojca. Ten gest powinien oznaczać dla nich przejście przez Drzwi Święte, „ponieważ Boża łaska, która może zmienić serce, jest również w stanie przemienić kraty w doświadczenie woli”.

W Roku Miłosierdzia Papież dał prawo każdemu kapłanowi do odpuszczania grzechu aborcji. Argumentował on swoją decyzję tym, że w Bożym przebaczeniu nie można odmówić nikomu, kto żałuje, „zwłaszcza jeśli ze szczerym sercem przystępuje do sakramentu pokuty, aby pojednać się z Ojcem”.

Przebaczenie Bogiem grzechów nie ma granic. Sakrament Komunii Świętej pomaga nam naprawdę przekonać się w wielkości miłosierdzia Ojca.

JUBILEUSZE ROKU ŚWIĘTEGO

Jednym z pierwszych głównych wydarzeń Roku Miłosierdzia będzie Jubileusz Rodzin, który odbędzie się w Watykanie w dniu 27 grudnia w niedzielę Świętej Rodziny. Podczas Roku Świętego swoje Jubileusze również będą świętować inne grupy wiernych – członkowie licznych ruchów, stowarzyszeń, wspólnot zakonnych, opartych na Bożym miłosierdziu, członkowie organizacji charytatywnych i stowarzyszeń wolontariuszy, osoby, które w szczególny sposób dzielą duchowość maryjną, młodzież, diakoni, kapłani, katecheci, chorzy, niepełnosprawni, więźniowie.

Kończy się Jubileuszowy Rok Miłosierdzia w uroczystość Chrystusa, Króla Wszechświata, 20 listopada 2016 roku.

Angelina Pokaczajło

PROGRAM ROKU JUBILEUSZOWEGO

● ciąg dalszy ze str. 1

Marzec 2016

04.03 – święto patrona diecezji – św. Kazimierza Królewicza.
Diecezjalny jubileusz służby zdrowia.
19.03 – Droga Krzyżowa Młodzieży *(Grodno)*.
20.03 – Niedziela Palmowa i Diecezjalne spotkanie młodzieży *(Grodno)*.
24.03 – Msza św. Krzyżma, odnowienie kapłanami diecezji obietnic kapłańskich *(katedra grodzieńska, 10.00)*.

Kwiecień 2016

Diecezjalny jubileusz ruchów i stowarzyszeń modlitewnych.
13.04 – rozpoczęcie 25. Jubileuszowego roku powstania diecezji grodzieńskiej. Konsekracja kopii obrazu Matki Bożej Miłosierdzia do peregrynacji w parafiach diecezji. Błogosławieństwo trzech kapłanów (misjonarzy maryjnych) z każdego regionu diecezji, którym zostanie powierzone przygotowanie praktyczne i przeprowadzenie peregrynacji w parafiach diecezji *(katedra grodzieńska)*.
Ciąg dalszy wizytacji duszpasterskiej *(dekanat Oszmiana)*.

Maj 2016

03.05 – rozpoczęcie peregrynacji kopii obrazu Matki Bożej Miłosierdzia z okazji 25-lecia sakry biskupiej biskupa Aleksandra Kaszkiewicza i powstania diecezji grodzieńskiej. Peregrynacja w kościołach i kaplicach diecezji odbędzie się zgodnie z planowanym programem.
Zakończenie peregrynacji – maj 2017 r.
Diecezjalny jubileusz matek i kobiet *(Boruny)*.
07–09.05 – Diecezjalny jubileusz młodzieży *(Mosty)*.
19.05 – uroczystość Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana.
Diecezjalny jubileusz kapłanów. Msza św. i rozpoczęcie obchodów 25-lecia sakry biskupiej Jego Ekscelencji ks. bp. Aleksandra Kaszkiewicza *(katedra grodzieńska, 12.00)*.
Instalacja Grodzieńskiej kapituły.
24–26.05 – Ogólnobiałoruski Kongres Eucharystyczny *(Grodno)*.
26.05 – Procesja Bożego Ciała *(katedra grodzieńska, 18.00)*.

Czerwiec 2016

Diecezjalny jubileusz dzieci.
Diecezjalny jubileusz sportowców i Diecezjalna Parafiada.
Diecezjalny jubileusz ojców i mężczyzn.

Lipiec 2016

Diecezjalne piesze pielgrzymki do Trokiel.
07–9.07 – Diecezjalna uroczystość Matki Bożej Królowej naszych rodzin *(Trokiele)*.
Diecezjalny jubileusz rodzin.
Jubileusz służby ołtarza.
Rekolekcje na temat rozpoznania powołania *(WSD w Grodnie)*.
16.07 – uczczenie męczenników, których życie związane jest z terytorium dzisiejszej diecezji grodzieńskiej.
Pielgrzymka piesza na miejsce rozstrzelania i ziemskiego spoczynku bł. Marianny Biernackiej *(Grodno-Forty)*.

Sierpień 2016

Pielgrzymki piesze do Rosi, Nowogródka, Wilna.

Msze roratnie – element kluczowy Adwentu

W Kościele katolickim trwa Adwent – czas, kiedy jesteśmy w radosnym oczekiwaniu na narodzenie Zbawiciela. W tym czasie wierni w swoich modlitwach szczególnie często zwracają się do Maryi Panny, aby przez Jej wstawiennictwo lepiej przygotować się do świętowania narodzin Chrystusa, i dołączają się do pięknej tradycji – udziału w Mszach Świętych roratnich odprawianych na cześć Matki Bożej.

Trzymając w ręku lampion stajemy się świadkami światła Chrystusa, które nosimy w sercu

Roraty jak cały Adwent, nasycone są symboliką światła. Podczas roratów wierni zapalają świece symbolizujące Maryję, która zwiastuje nadejście pełnej Światłości – Chrystusa, ponieważ to właśnie Ona powiedziała Bogu „tak" dla zbawienia całej ludzkości, stała się Jutrzenką, co oświetla umysły wiernych. Z kolei Jezus stał się Światłością świata, który był pogrążony w ciemności grzechu.

Świece, które są używane w liturgii adwentowej, symbolizują czuwanie, a także radość z rychłego przyjścia Chrystusa. Także, jeśli zagłębić się i przeanalizować moment na początku nabożeństwa, gdy mrok ogarnia świątynię, to można zauważyć, że jest to opowieść o nas samych, o tej ciemności, która zamieszkuje w naszych sercach pod wpływem grzechu, że brak światła – to nasz głód Boga. Później, gdy zaczynają migać płomyki świec, ciemność znika. Tak samo płomień świecy, która zapala się podczas Mszy na cześć Panny Maryi w okresie Adwentu, grzeje serca i duszy, pokryte lodem grzechu i braku wiary, a człowiek odczuwa potrzebę nawrócenia, zaczyna szukać drogi do Boga.

Tak i sama nazwa „roraty", pochodząca z pieśni na wejście, która zaczyna się od słów „Rorate caeli desuper" („Niebiosa, rosę spuśćcie nam z góry"), mówi nam o tym, że biorąc udział w nabożeństwie, kierujemy tę prośbę do nieba i z niecierpliwością czekamy, aż na ziemię zejdzie Zbawiciel.

Światło wśród ciemności

Msze Święte roratnie – jedna z najpiękniejszych tradycji Adwentu, dla wielu wiernych stały się one elementem kluczowym okresu oczekiwania na narodzenie Zbawiciela. Ktoś z samego rana przychodzi do świątyni, aby zapalić małą latarkę, cieszyć się tajemniczą atmosferą i dołączyć się do tych, którzy chcą przygotować się do świąt Bożego Narodzenia, aby godnie, z czystym sumieniem spotkać Jezusa. Ktoś wieczorem po ciężkim dniu pracy dąży do świątyni, aby zapalając świecę słuchać głosu Pana, otworzyć dla Niego drzwi swojego serca i zaprosić do swojego życia.

„Jeszcze jako dziecko z wielką radością chodziłam na roraty. W tym czasie nasza rodzina mieszkała na wsi, a my, dzieci, szli pieszo do kościoła. Droga była dość długa, zanim dojdziesz przez zaśnieżone ulice – zaczerwienieją policzki i nos, ale nie zwracaliśmy na to uwagi – **wspomina Janina Dołgopolik, parafianka katedry grodzieńskiej.** *– Wtedy Msze św. roratnie były dla mnie pewną tajemnicą. Nie mieliśmy tak pięknych lampionów jak teraz, braliśmy ze sobą zwykłe świece, i do tej pory pamiętam ich zapach. Kiedy wracaliśmy do domu, starannie ukrywaliśmy świecę przed wiatrem, aby nie zgasła, aby każdy widział, że wracamy z kościoła. Pamiętam też słowa mojej matki, która mówiła do mnie i młodszego brata, że ludzie przyzwyczajają się do złego bardzo szybko, a dobro przejmują z wielkim trudem, więc trzeba starać się być najlepszym. W okresie Adwentu bardzo staraliśmy się, robiliśmy dobre uczynki, poprawialiśmy oceny w szkole, pomagaliśmy w jakichś domowych sprawach rodzicom. Teraz, z jednej strony, wydaje się to trochę śmieszne, bo wiesz, że z przejawami ludzkiej słabości i grzechem trzeba walczyć przez całe życie, a nie tylko cztery tygodnie w roku, a z drugiej strony rozumiesz, że takie proste rzeczy, ustawione w dzieciństwie dzięki opiece rodziców, przyczyniły się do tego, że teraz nie mogę sobie wyobrazić życia bez Boga".*

Druga parafianka, Anna Skierś, mówi, że w tym roku bierze udział w Mszach św. roratnich starając się pokonać swoje duchowe lenistwo. *„Chcę, aby Adwent przyniósł owoce, dlatego zdecydowałam się usilnie pracować nad sobą, aby pozbyć się tego negatywu, który oddala mnie od Boga. Staram się znaleźć czas na modlitwę, Mszę św., a nie tylko na pracę i czynności codzienne".*

Anna zauważa również, że w tym roku zaczęła zachęcać do udziału w Mszach św. roratnich swoich dzieci. *„Moi synowie z wielką przyjemnością przychodzą ze mną do kościoła, zrobiliśmy nawet specjalne kolorowe lampiony. Dla dzieci Msza Święta roratnia jest związana z dobrą decyzją w okresie Adwentu: dzieci zrezygnowały z komputera. Kupiliśmy także kalendarz adwentowy, każdy dzień jest poznaczony małym kawałkiem czekolady. Dzieci starają się dobrze zachowywać, chodzić na Mszę św., a następnie w końcu dnia otrzymują prezent".*

Należy również zauważyć, że w okresie oczekiwania na przyjście nowo narodzonego Dzieciątka Jezus w niektórych parafiach jest jeszcze taki zwyczaj: dzieci przynoszą na roraty papierowe serca, na których zapisują swe dobre uczynki. Potem ozdobią nimi choinki, stojące tuż przy żłobie – będzie to swoisty prezent Bożemu Dziecku od najmłodszych wiernych.

Kinga Krasicka

W DIECEZJI GRODZIEŃSKIEJ

01.08 – uczczenie błogosławionych sióstr męczennic z Nowogródka *(Msza św. w miejscu rozstrzelania około Nowogródka, 18.00).*
15.08 – święto patrona diecezji – św. Maksymiliana Marii Kolbego. Modlitwa diecezjalna o dar beatyfikacji Sług Bożych, które pochodzą z diecezji grodzieńskiej: o. Melchior Fardon OFMConv, s. Małgorzata Banaś.
27.08 – Diecezjalny jubileusz wychowawców, nauczycieli i wykładowców świeckich instytucji nauki.

Wrzesień 2016

Diecezjalny jubileusz uczniów i studentów.

Październik 2016

Diecezjalny jubileusz kółek różańcowych i stowarzyszeń maryjnych *(Kopciówka).*

Listopad 2016

Diecezjalny jubileusz grup apostolskich *(Lida-Fara).*
16.11 – diecezjalna uroczystość Matki Bożej Miłosierdzia. Podziękowanie za wybudowane świątyni i modlitwa za te kościoły, które są w trakcie budowy. Uroczystość konsekracji kościoła parafialnego Matki Bożej Miłosierdzia *(Grodno-Augustówek).*
20.11 – zakończenie Jubileuszowego Roku Miłosierdzia, podziękowanie za czas łaski od Pana *(katedra grodzieńska, Lida-Fara, diecezjalne sanktuaria).*

OFICJALNA MODLITWA NA JUBILEUSZOWY ROK MIŁOSIERDZIA

Panie Jezu Chryste, Ty nauczyłeś nas, abyśmy byli miłosierni, jak Ojciec nasz niebieski i powiedziałeś nam, że kto widzi Ciebie, widzi także i Jego. Ukaż nam Twoje oblicze, a będziemy zbawieni. Twój wzrok pełen miłości uwolnił Zacheusza oraz Mateusza od niewoli pieniądza, a nierządnicę i Magdalenę od szukania szczęścia wyłącznie w rzeczach stworzonych. Wzrok ten sprawił, że Piotr zapłakał po zdradzie, a żałujący Dobry Łotr usłyszał zapewnienie o Raju. Pozwól nam tak wysłuchać słów, które wypowiedziałeś do Samarytanki, jakbyś je wypowiedział do każdego nas: O, gdybyś znała dar Boży!

Ty, który jesteś Obliczem widzialnym Ojca niewidzialnego, Boga, który objawia swoją wszechmoc przede wszystkim przez przebaczenie i miłosierdzie: spraw, aby Kościół na świecie stał się widzialnym obliczem Ciebie, swojego Pana zmartwychwstałego i uwielbionego. Ty zechciałeś również, aby Twoi słudzy przybrani byli w słabość po to, aby mogli okazywać słuszne współczucie tym, którzy trwają w niewiedzy i błędzie: niech każda osoba, która się do nich zwraca, czuje się oczekiwana, kochana oraz doświadcza przebaczenia od Boga.

Poślij Twojego Ducha i uświęć wszystkich nas Jego namaszczeniem, aby Jubileusz Miłosierdzia był rokiem łaski od Pana, a Twój Kościół z odnowionym entuzjazmem mógł nieść dobrą nowinę ubogim, głosić wolność więźniom i uciśnionym oraz przywracać wzrok niewidomym.

Prosimy o to za wstawiennictwem Maryi, Matki Miłosierdzia, Ciebie, który z Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz na wieki wieków.
Amen

Z PRASY KATOLICKIEJ

eKAI.pl

Bezdomni na filmie o Franciszku

Tysiące bezdomnych i ubogich obejrzało w Watykanie biograficzny film o Papieżu pt. „Ascoltatemi Francesco" [Wysłuchajcie mnie, Franciszka].

Papieski Urząd Dobroczynności, wolontariusze i rzymskie parafie rozprowadziły 7 tys. darmowych biletów. Ponadto po projekcji w Auli Pawła VI rozdano najuboższym 2 tys. toreb z żywnością.

Przed projekcją zagrała orkiestra Gwardii Szwajcarskiej, która nigdy nie występuje poza przysięgą i Bożym Narodzeniem. Film włoskiego reżysera Daniele Luchettiego przedstawia życie Jorge M. Bergoglio od czasów wczesnej młodości w Buenos Aires przez jego przeżycia z czasów panowania dyktatury wojskowej w Argentynie po wybór na Papieża 13 marca 2013 r.

wiara.pl

Prezydent Białorusi liczy na spotkanie z Papieżem

Aleksander Łukaszenko oznajmił też, że nadal zamierza prowadzić politykę zacieśniania kontaktów z Watykanem.

Łukaszenko poprosił kończącego misję na Białorusi nuncjusza apostolskiego arcybiskupa Claudio Gugerottiego, by przekazał Papieżowi, iż czeka na spotkanie z nim. „Będziemy mieli o czym rozmawiać z tym szanowanym przez mnie człowiekiem" – oświadczył.

Z uznaniem prezydent wypowiedział się o pracy Gugerottiego, którego uznał za najlepszego nuncjusza apostolskiego na Białorusi. „Wiele zrobiliśmy razem w celu ustanowienia dobrych więzi i myślę, że w perspektywie zrobimy wszystko, żeby doszło do mojego spotkania z Papieżem na najwyższym szczeblu" – oznajmił Łukaszenko.

Nasz Dziennik.pl

Ku czci św. Mikołaja

Ulicami Lublina przeszedł Orszak Świętego Mikołaja. Uroczyście zostały też powitane jego relikwie.

Przemarsz poprowadzili ułani i orkiestra dęta. Podczas Orszaku został także ustanowiony rekord liczby osób przebranych za prawdziwego św. Mikołaja.

„Celem organizacji Orszaku św. Mikołaja jest promocja misji dobrego wychowania młodego pokolenia. Święty Mikołaj, biskup Mirry, jest patronem dzieci i młodzieży. Przez wieki postrzegany był jako orędownik i pośrednik w sprawach tego typu" – podkreślili organizatorzy.

Kinga Krasicka

„Caritas” rozpoczął akcję pomocy dzieciom

Tradycyjnie do akcji „Świąteczna pomoc dzieciom” charytatywne katolickie stowarzyszenie „Caritas” przygotowało świece zdobione różnymi obrazami.

Świece są rozprowadzane przez kościoły diecezji Grodzieńskiej przez cały Adwent. Ofiary zebrane podczas akcji zostaną przekazane na pomoc dzieciom z ubogich rodzin. Wziąć udział w akcji można w każdą niedzielę w katedrze Św.

Franciszka Ksawerego w Grodnie, a także w innych parafiach diecezji.

W katedrze grodzieńskiej uczcili patrona parafii

3 grudnia w katedrze grodzieńskiej odbyło się uroczyste nabożeństwo z okazji wspomnienia św. Franciszka Ksawerego. Przewodniczył Mszy św. biskup pomocniczy diecezji grodzieńskiej Józef Staniewski.

Podczas kazania hierarcha przybliżył obecnym historię życia św. Franciszka. Bp. Józef zauważył, że święty Ksawery znalazł drogę do kościoła po zapoznaniu się ze św. Ignacym Loyolą. Wstępując do zakonu jezuitów, św. Franciszek odczuł silne pragnienie, aby głosić Ewangelię wszystkim narodom na całym świecie – tak zaczęła się jego długa działalność misyjna. Ksiądz biskup wezwał zgromadzonych do naśladowania cnót św.

Franciszka – pokory i niesamowitej miłości do Boga i bliźniego.

W końcu wierni wraz z duchowieństwem powierzyli opiece św. Franciszka swoją parafię i modlili się za misjonarzy, których patronem jest św. Franciszek Ksawery.

„Najlepszy prezent na Boże Narodzenie”

Scenę pod takim tytułem przedstawiły dzieci z parafii św. Mikołaja w Gieranionach.

Uczestnicy inscenizacji pokazali jak przygotowują się do świąt Bożego Narodzenia. W ciągu całej inscenizacji między dziećmi prowadzono dialog, gdzie one zastanawiały się, jaki powinien być prezent dla najlepszego przyjaciela.

Jedna dziewczyna zaskoczyła swoich przyjaciół: przygotowała wielką skrzynię – prezent dla najlepszego przyjaciela – Jezusa. „A co ty chcesz Mu sprezentować?” – zapytali dziew-

czynę. „Postanowiłam dać Mu siebie!” – z wielką radością powiedziała w odpowiedzi przyjaciołom.

Nazaretanki z Grodna podziękowały za 140 lat istnienia wspólnoty

Siostry nazaretanki regularnie prowadzą spotkania formacyjne dla rodzin z Grodna, realizując w ten sposób charyzmat swojego zgromadzenia, początek któremu dała matka Maria od Pana Jezusa Dobrego Pasterza (Franciszka Siedliska).

Uczcić razem tę rocznicę grodzieńska społeczność nazaretanek zaprosiła rodziny miasta. Rodziny, którzy przybyli na wspólne świętowanie razem ze swoimi dziećmi, dziękowali siostrom za to, że prowadzą ich do Boga i pomagają Go zobaczyć, a również rozpoznawać we wszystkich okolicznościach życia.

Swoją wdzięczność Bogu nazare-

tanki wyraziły podczas Mszy św., której przewodniczył ks. Witali Sidorko, prefekt Wyższego Seminarium Duchownego w Grodnie.

Rekolekcje na temat „Mężczyzna a rodzina” odbyły się w Grodnie

Spotkanie odbyło się w kościele Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, rekolekcje prowadził przewodniczący ruchu „Mężczyźni świętego Józefa” na Białorusi ks. Wiktor Chańko.

W trakcie konferencji poruszano m.in. zagadnienia działań człowieka, również uczestnicy rozważali nad relacjami w rodzinie.

Również podczas spotkania wszyscy chętni mogli przystąpić do sakramentu pokuty, wziąć udział w adoracji i we Mszy świętej. Podsumowując wyniki rekolekcji ks. Wiktor Chańko podkreślił, że mężczyźni muszą doskonalić swoją komunikację z rodziną

(żoną i dziećmi). „Pan Bóg musi stać się priorytetem w życiu każdego. Tylko Bóg może zaprowadzić porządek w życiu: w społeczeństwie, w pracy i w rodzinie”, – zaznaczył kapłan.

Dzień opieki św. Józefa Kalasancjusza odbył się w parafii w Szczuczynie

Tym czasem, kiedy w wielu parafiach przed rozpoczęciem okresu adwentowego odbywają się tak zwane „Andrzejki”, w parafii w Szczuczynie odbyło się coroczne pijarskie święto „Patrocinium”.

Tego dnia pijarzy wspominają św. Józefa Kalasancjusza, patrona dzieci i młodzieży. Nazwa tego święta pochodzi od łacińskiego wyrazu „patrocinium”, co oznacza patronat, opiekę patrona.

W dniu patronatu św. Józefa Kalasancjusza dla młodzieży Szczuczyna były organizowane wspólne gry i kon-

kursy. Rozrywka zakończyła się wspólną modlitwą w intencji zakonu pijarów i jego wychowanków.

INFORMACJA

Odbędzie się spotkanie opłatkowe uczestników pielgrzymki Grodno–Roś

Do udziału w tym spotkaniu zapraszamy wszystkich pielgrzymów i tych, którzy chcą nimi zostać.

Spotkanie opłatkowe dla uczestników pieszej pielgrzymki z Grodna do sanktuarium Jezusa Frasobliwego w Roś odbędzie się 26 grudnia w grodzieńskiej parafii Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny (os. Południowy, ul. Centralna 26).

Spotkanie rozpocznie się o godzinie 19.00 Mszą świętą w intencji wszystkich ofiarodawców i uczestników tej pielgrzymki. Po liturgii, o godzinie 20.00 odbędzie się dzielenie opłatkiem, które przedłuży się słodkim poczęstunkiem i zabawą w kościele dolnym. Obecni usłyszą kolędy i życzenia na święta Bożego Narodzenia.

Więcej informacji telefonicznie (+37529) 784-05-72 – ks. Jerzy Martinowicz, kierownik pielgrzymki Grodno–Roś.

W Grodzieńskim seminarium odbędą się rekolekcje rozpoznania powołania

Społeczność seminaryjna serdecznie zaprasza wszystkich chłopców od 14 lat do udziału w rekolekcjach rozpoznawania powołania, które odbędą się 3-5 stycznia w gmachu Wyższego Seminarium Duchownego w Grodnie (ul. Paryskiej Komuny 1). Początek duchowych refleksji 3 stycznia o godzinie 17.

W programie rekolekcji zaplanowane są konferencje, Msza św., adoracja, poranne i wieczorne modlitwy, możliwość przystąpienia do sakramentu pokuty, rozmowy z kapłanami i klerykami. Będzie okazja spotkać się ze znajomymi, przyjaciółmi, rówieśnikami lub poznać nowych ludzi i znaleźć nowych przyjaciół.

Rekolekcje powinny pomóc młodym ludziom zastanowić się nad swoim życiem, a szczególnie nad tym, czy jest ich powołaniem droga kapłaństwa.

Uprzejmie prosimy poinformować o swoim udziale w rekolekcjach do 20 grudnia bieżącego roku telefonicznie 8-0152-77-02-34 lub na adres elektroniczny wsd@grodnensis.by.

Zapraszamy na uroczyste poświęcenie kaplicy

20 grudnia w parafii Ducha Świętego (Olszanka) odbędzie się poświęcenie kaplicy.

Msza święta z okazji uroczystości rozpocznie się o godzinie 11.00. W nabożeństwie wezmą udział hierarchowie grodzieńscy: ks. bp Aleksander Kaszkiewicz i ks. bp Józef Staniewski.

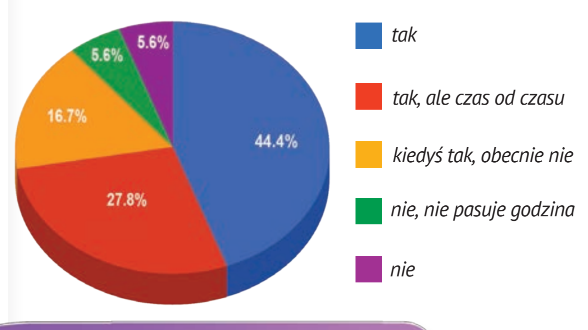

Szanowni Czytelnicy!

Zwracamy Waszą uwagę na to, że redakcja zmieniła adres poczty elektronicznej. Od dzisiaj swoje listy nadsyłajcie pod adres slowo.grodnensis@gmail.com.

WYNIKI SONDY

Czy bierzesz udział we Mszy św. roratniej?

Sonda na temat Mszy roratnich dla wszystkich była zrozumiała. Wiemy, co to za nabożeństwa i że odbywają się jedynie w Adwencie. Większość respondentów wypowiedziała się za udziałem w takich Mszach podczas Adwentu. Msza ku czci Maryi, oczekującej na narodzenie Chrystusa, dla wielu z nas staje się podobnym oczekiwaniem wraz z Matką Bożą.

Kolejne wyniki sondy komentuje ks. Paweł Sołobuda, redaktor naczelny.

KOMENTARZ EKSPERTA

Ks. Paweł Sołobuda

Osobiście dla mnie Adwent jest właśnie takim czasem roratnim. Myślę, że ci, którzy nie uczestniczą w takich Mszach porannych, nigdy nie przeżyli Adwentu należycie. Każdego poranku wraz z Maryją, która staje się dla nas gwiazdą na naszym niebie życiowym, stajemy się bliżej narodzenia Chrystusa w naszych sercach, domach i rodzinach. Ten właśnie roratni trud dodaje nam otuchy i nadziei na lepsze jutro, duchowych sił do pracy nad sobą. Warto spośród innych postanowień postarać się obudzić trochę wcześniej i przed pracą lub szkołą pójść do kościoła na Mszę roratnią. Piękne jest świadectwo dzieci, które z zapalonymi lampionami kroczą przez wioski i miasta naszego kraju. To światło Chrystusa niesione w rękach małych ludzi, daje nam spokój i radość, wiarę w lepsze jutro, w nasz osobisty poranek spotkania się z Bogiem.

W modlitwie wspominamy zmarłych duszpasterzy:

14 grudnia 2006 r. – ks. prałat Marian Szczęsny, *Ełk – prof. WSD w Grodnie;*
16 grudnia 1975 r. – o. Arkadiusz Waltoś OFMConv., *prob. Grodno;*
17 grudnia 1996 r. – o. Stanisław Gawlik CMF, *prob. Przewałka, Jeziory.*

Podczas przygotowania wiadomości wykorzystano strony internetowe: ***grodnensis.by, catholic.by***

NA SKRZYŻOWANIU placówka młodzieżowa

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Witam wszystkich czytelników rubryki młodzieżowej „Na skrzyżowaniu". W dzisiejszym numerze zastanowimy się nad ceną przebaczenia, siłą ducha i granicach serca. Dowiemy się, jak prawidłowo wybaczać i gdzie się tego nauczyć.

Naprzód z Bogiem!

Nauczyć się przebaczać w słowach i w sercu

Angelina Pokaczajło

CYTAT Z BIBLII: „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczajcie sobie nawzajem, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie" (Ef 4, 32).

Aby poczuć miłosierdzie Boga, musimy przyjąć Jego przebaczenie. Daje ono możliwość naprawdę wybaczyć innym. Pokuta rozszerza granice serca i czyni osobę życzliwą.

INTENCJA MIESIĄCA: abyśmy wszyscy mogli doświadczać miłosierdzia Boga, który wciąż niestrudzenie nam przebacza

Boże miłosierdzie jest nieskończone. Ale Pan Bóg doskonale widzi różnicę między ludźmi, którzy są szczerzy w swojej pokucie, i ludźmi, którzy korzystają z Jego miłosierdzia tylko dla uspokojenia swojego sumienia. Bóg nie znosi obłudnej skruchy i nadużywania Jego miłosierdziem, ale hojnie rozlewa łaski na tych, którzy przychodzą do Niego ze szczerą pokorą.

PRZEDMIOT ROZWAŻAŃ MIESIĄCA: przebaczenie

Przebaczenie – to zdolność darować winy krzywdzicielowi, decyzja zapomnieć o popełnionym źle. Człowiek, co do zasady, nie kieruje się emocjami, a świadomie okazuje miłosierdzie wobec bliźniego. Innymi słowy, przebaczenie jest darem czystego serca.

Ktoś może sądzić, że przebaczają ludzie słabe i niepewne w sobie, i że jest to sprzeczne z prawem sprawiedliwości. Ale trzeba brać wyżej! Nad obiektywnymi zasadami istnieje coś wyższego. Na miłosierdzie jest zdolny tylko naprawdę silny i jasny duchem człowiek.

CEL MIESIĄCA: nauczyć się przebaczać w słowach i w sercu

Często człowiekowi trudno jest przebaczyć bliźniemu. Temu może przeszkadzać pycha, silna uraza emocjonalna itp. Ale rozumiemy, że musimy. Dlatego zdarza się, że działania na słowach i w sercu się rozbiegają.

Za każdym razem, gdy nie wybaczamy swemu sprawcy, niby wiążemy w swoim sercu niewidzialny węzeł. Wiele krzywd – to wiele węzełków, które zaczynają nas dusić. A jeśli wybaczamy, na duszy od razu staje się lżej. Niechże serce i umysł spotkają się w pięknym duecie na drodze przebaczenia.

SPRAWA MIESIĄCA: przebaczyć temu, kto tego potrzebuje, ale nie prosi

Często ludzie czekają na przebaczenie ze strony swoich winowajców. Ale Bóg uczy nas, że prawdziwe przebaczenie – to nie jest reakcja na prośbę o przebaczenie, ale reakcja na samą urazę. Przebaczenie nigdy nie jest w pełni zasłużone. Jest to wysiłek duszy, który ma wysoką cenę: poprzez akt miłosierdzia człowiek jest porównywany do samego Boga. Spróbujmy wspiąć się na moralną wysokość, „uwalniając" z duszy uczucie nieprzebaczenia.

PIOSENKA MIESIĄCA: „Umiej wybaczać", „Boży dotyk"

Wykonawca wzywa do przebaczenia, nawet gdy serce przypomina kielich gorzkich łez. Wybaczać sprawcom „świętym promieniem dobra", „bo Bóg wtedy słyszy twoje modlitwy, gdy w tobie świeci się światło przebaczenia".

KSIĄŻKA MIESIĄCA:
„Droga do przebaczenia", o. William A. Meninger

Autor szczegółowo odpowiada na pytania, dotyczące sensu i ceny przebaczenia. Książka składa się z trzech części: „proces", „dziewięciu wędrowców" i „narzędzia przebaczenia". W pierwszej części omówione są kroki przebaczenia, w drugiej – typy osobowości, wśród których można odnaleźć siebie, w trzeciej – sposoby osiągnięcia pełnej duchowej integralności. Książka zaczyna się od modlitwy o pojednaniu.

OSOBA MIESIĄCA: święty Franciszek Ksawery

Święty Franciszek pochodzi z hiszpańskiej rodziny szlacheckiej. Urodził się 7 kwietnia 1506 r. na zamku Xavier. W wieku 19 lat udał się na studia do Paryżu. Podczas działalności naukowej poznał i zaprzyjaźnił się z Ignacym Loyolą. Wspólnie z nim i innymi jego uczniami uczestniczył w stworzeniu Towarzystwa Jezusowego.

Po święceniach kapłańskich w 1537 pracował jako misjonarz i był zaangażowany w czyny charytatywne. Napisał statut zakonu jezuitów pod nazwą „Formuła instytutu", który został zatwierdzony w 1540 r. bullą papieża Pawła III.

Wkrótce na prośbę portugalskiego króla udał się na misję do Indii. Tam głosił chrześcijaństwo i zajmował się stworzeniem duszpasterskich ośrodków. Od 1545 roku pracował na Wyspach Malukskich, a w 1549 roku udał się z misją do Japonii. Pomimo licznych trudności, zorganizował tam kilka gmin chrześcijańskich. Następnym celem były Chiny. Franciszek przybył na wyspę Szanczuań – jedyne miejsce w Chinach, które można było odwiedzać europejczykom.

Nie udało się mu trafić na kontynent, zmarł 3 grudnia 1552 roku. Beatyfikacji Franciszka Ksawerego dokonał papież Paweł VI 25 października 1619, kanonizowany został przez papieża Grzegorza XV 12 marca 1622 roku, jednocześnie z Ignacym Loyolą. W 1927 roku papież Pius XI ogłosił Franciszka patronem misji katolickich. Jest on również patronem Australii, Borneo, Chin, Indii, Goa, Japonii i Nowej Zelandii.

Do jakich świętych zwracać się ze szczególną prośbą o wstawiennictwo w grudniu?

Św. Franciszek (3 grudnia), św. Mikołaj (6 grudnia), św. Leokadia (9 grudnia), św. Łucja (13 grudnia), św. Adelajda (16 grudnia), św. Eleonora (19 grudnia), św. Piotr (21 grudnia), św. Wiktoria (23 grudnia), św. Jan (27 grudnia), św. Eugeniusz (30 grudnia), św. Melania (31 grudnia).

Wszystkie uwagi i propozycje piszcie na adres redakcji lub na adres elektroniczny autora rubryki pokachailo.lina@gmail.com.

Lepiej pytać... niż błądzić

„Co robić, jeśli podczas spowiedzi wyznaję pewne grzechy, wiem, że źle zrobiłam, ale nie czuję żalu?"

Żal za grzechy jest wtedy, gdy zrobimy dobry rachunek sumienia, gdy zrozumiemy ciężar grzechu. Kiedy jesteśmy świadomi naszej odpowiedzialności, przychodzi poczucie winy i jednocześnie żalu. Jeśli brakuje żalu za grzechy, spowiedź będzie nieważna. Żal jest ważnym warunkiem sakramentu spowiedzi. Jeśli go nie ma, można wykonać wszystkie niezbędne warunki, ale spowiedź będzie nieważna. Jeśli ksiądz wie, że ten, kto się spowiada, nie żałuje o swoich czynach, może zatrzymać odpuszczenie grzechów: „Komu zatrzymacie grzechy, będą zatrzymane".

Istnieją dwa rodzaje żalu, w zależności od motywów. Oba są wystarczające dla ważności spowiedzi.

Żalem doskonałym nazywa się taki żal, którego motywem jest miłość do Boga: kocham Boga i żałuję o tym, co zrobiłem, wiem, że źle zrobiłem i swoim grzechem obraziłem Boga. Żal niedoskonały (mniej doskonały). Motywem tego żalu nie jest miłość do Boga, tylko strach, co wynika z faktu, że rozumiem konsekwencje grzechu, czuję strach przed karą, przed piekłem. Ten strach jest tak silny, że pojawia się poczucie żalu. Ten żal jest minimalny, ale wystarczający dla ważności spowiedzi. Do żalu doskonałego człowiek dochodzi poprzez żal mniej doskonały – jest to naturalny proces, od niskich motywów do wysokich. Człowiek chce uratować się, bo chce być zbawiony, dlatego zrobi wszystko, aby uniknąć piekła i uczestniczyć w wiecznym przebywaniu we wspólnocie z Bogiem. Zrozumienie kary wiecznej może obudzić żal.

Ks. Władysław Surwiło
Według grodnensis.by

ŻYCIE KOŚCIOŁA W OBIEKTYWIE

W parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Lidzie odbyły się pierwsze misje święte

Każdy dzień misji miał swój temat. Bogaty program i nabożeństwa objęły wszystkie grupy wiekowe wiernych: małych dzieci i dzieci w wieku szkolnym, młodzież i rodziców, osób starszych i ludzi chorych. Wierni i goście parafii mieli okazję zatrzymać się, przemyśleć swoje życie, odnowić wiarę, połączyć się z Bogiem i bliźnimi. Również przed kościołem ustawiono duży krzyż misyjny z tablicą pamiątkową. Nieustannie będzie przypominać o ważnym wydarzeniu w historii parafii.

3 września parafia obchodziła swoje 15-lecie, i to pierwsze misje święte w jej historii.

Kufer z bogactwem

Witaj, Mały Przyjacielu! Żyjemy w świecie, w którym za wszystko trzeba płacić. Każde pragnienie ma swoją cenę. Teraz większość naszych pragnień i marzeń spełniają rodzice: słodkie smakołyki, piękne stroje, zabawki... Czasami nie mogą zaspokoić wszystkie potrzeby. Wtedy tupa nóżka, a wargi drgają. Zabawka, której wystarczy na wieczór, kosztuje rodzicom dzień pracy. Czy zastanawiałeś się nad tym, ile kosztują mamie i ojcu Twoje zachcianki?

Dzisiaj proponujemy Ci zastanowić się nad przypowieścią o chłopcu, który nie doceniał pieniądze rodziców.

Żył na świecie kowal. Na świecie nie było nikogo bardziej pracowitego niż on. I był u niego syn: wysoki, przystojny, do jedzenia ochoczy, ale w pracy leniwy. Pewnego dnia ojciec synowi mówi, że on jest już stary, a syn nawet rubla do domu zarobić nie może. Żeby jakoś przyzwyczaić swego syna do pracy, obiecał że za zarobiony synem rubel podaruje swemu następcy kufer z największym swoim bogactwem.

Zapaliły się u syna oczy, nie może się doczekać aby kufer uzyskać, lecz nie ma gdzie rubla wziąć. Pracować się mu nie chce. Siedzi, wzdycha. Żałowała matka syna, dała mu rubla. Wziął go hultaj i aż do wieczora leżał w cieniu pod drzewem, a wieczorem oddał ojcu pieniądze.
Wziął kowal złoty, obrócił w rękach i rzucił do pieca.

Zdenerwował się syn, że nie widać mu kufra. Przez całą noc obracał się z boku na bok. Żałowała matka syna – nagle schudnie od doświadczeń – i znowu dała mu złoty. Tym razem syn postanowił udawać: obiegł wokół domu, spocił z przyzwyczajenia, wszedł do domu i oddaje ojcu złoty. Zlany potem, jakby cały dzień pracował. Wziął kowal złoty, obrócił w rękach i rzucił do pieca.

Stało synowi szkoda, że nie dostać mu kufer z bogactwem. A matka domyśliła się, o co chodzi, i kazała mu uczciwie pracować. Cały dzień chłopak wyciągał kłody na budowę, wieczorem z nóg się walił, a otrzymał tylko jedną dziesiątą rubla. Dziesięć dni pracował, szczęśliwy wrócił do domu. A ojciec wziął zarobiony złoty i rzucił w ogień.

Nie wytrzymał syn, wyciągnął pieniądze z ognia i obraził się na ojca. Ucieszył się kowal. Zrozumiał, że rubel ten jest rzeczywiście zarobiony. Bo jeśli cudze pieniądze w ogień rzucają – ich nie żal.

Przyniósł kowal swój kufer i otworzył. A leżeli w nim narzędzia, z pomocą których można było w warsztacie kowalskim cuda działać. To i było rodzinne bogactwo. Zaśmiał się syn i z radością przyjął ojcowskie dziedzictwo.

W jaki sposób ojciec chciał przyzwyczaić swego syna do pracy?
Kto pomógł chłopcu znaleźć rubla?
Jako syn zdobył swoje pierwsze pieniądze?
Co się okazało w kufrze?
O jakie bogactwo mówił ojciec?

Przygotowała Angelina Pokaczajło

Z głębi serca

Czcigodnemu Księdzu Pawłowi Sołobudzie z okazji Urodzin z całego serca życzymy obfitych łask Bożych i wszelkich darów Ducha Świętego. Niech każdy Księdza dzień będzie napełniony ciepłem, radością, dobrocią, miłością i nadzieją, wiara z każdym dniem tylko się wzmacnia, a wszystko, co Ksiądz zaplanował, realizuje się za pomocą Boga i dobrych ludzi. Niech praca duszpasterska przynosi obfite owoce, a nasza modlitwa będzie wsparciem w trudnych chwilach.

Redakcja „Słowa Życia”

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi Waleremu Lisowskiemu z okazji Imienin z całego serca składamy najlepsze życzenia błogosławieństwa Bożego i obfitych darów Ducha Świętego. Niech obok zawsze będzie Anioł Stróż, a Matka Boża otula swym macierzyńskim płaszczem. Życzymy mocnego zdrowia na długie lata życia, pogody ducha, optymizmu, niezachwianej wiary i nadziei. Szczęść Boże!

Młodzież z par. Werejki

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi Andrzejowi Znosce z okazji Imienin z całego serca życzymy mocnego zdrowia, długich lat życia, opieki Matki Bożej i św. Patrona. Niech miłosierny Bóg otacza Cię potrzebnymi łaskami na niełatwej drodze kapłańskiej, którą codziennie idziesz do ołtarza Pana. Niech płomyk zapalony w Twym sercu przez Pana goreje jasnym płomieniem i rozjaśnia życie kapłańskie. Niech Duch Święty wzmacnia i zwiększa wszystkie Twoje talenty, mądrość, hojność, dobroć. Dziękujemy Ci, szanowny nasz pasterzu, za Twoje modlitwy, naukę, serdeczność i zrozumienie.

Z miłością i szacunkiem wdzięczni parafianie z Lidy-Młodzieżowego

Czcigodnemu Ojcu Waldemarowi Słocie z okazji Imienin z całego serca życzymy wszelkich łask Bożych na każdy dzień życia i posługi kapłańskiej, nieustannej opieki Matki Bożej i szczodrych darów Ducha Świętego, dużo sił i wytrwałości w pracy, natchnienia, cierpliwości, życzliwych ludzi obok, obfitych plonów na niwie Pana oraz mocnego zdrowia, by Ksiądz jak najdłużej mógł cieszyć nas swoją obecnością i posługą.

Wierni z par. Przemienienia Pańskiego w Brzostowicy Wielkiej

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi Janowi Etelowi z okazji Urodzin składamy najpiękniejsze życzenia. Życzymy, by droga wybrana dla Ciebie przez Pana, zawsze była oświecona światłem Matki Najświętszej. Niech dobry Jezus trzyma Cię przy swoim sercu i obdarza błogosławieństwem i wszelkimi potrzebnymi łaskami, a Duch Święty będzie nieskończenie hojny w swoje dary. Życzymy także zdrowia, pogody ducha, dobroci, radości i ciepła. Jesteśmy wdzięczni Bogu za Twe dobre serce i modlitwę.

Z szacunkiem „Legion Maryi” z par. Miłosierdzia Bożego w Grodnie

Czcigodnemu Ojcu Waldemarowi Słocie z okazji Imienin z całego serca życzymy wszelkich łask Bożych, mocnego zdrowia na długie lata życia, pomyślności w pracy duszpasterskiej, optymizmu, pogody ducha, życzliwych ludzi obok oraz nieustannej opieki Najświętszej Maryi Panny i św. Patrona. Szczęść Boże!

Z modlitwą członkowie Apostolskiego Dzieła Pomocy Duszom Czyśćcowym z Brzostowicy Wielkiej

Czcigodnemu Księdzu Arturowi Małafiejowi z okazji Urodzin z całego serca życzymy obfitych łask Bożych na każdy dzień życia, nieustannej opieki Matki Najświętszej, wszystkich darów Ducha Świętego oraz życzliwych ludzi obok. Szczerze Ci dziękujemy za wsparcie, zawsze dobry humor, który umacnia nas na duchu, za uwagę i pomoc w trudnych chwilach, a także za to, że zawsze jesteś z nami. Niech w Twoim sercu zawsze goreje ogień miłości, a z twarzy nie schodzi uśmiech. Szczęść Boże!

Młodzież z par. Augustówek

Czcigodnemu Księdzu Józefowi Bogdziewiczowi z okazji Urodzin składamy wiązankę najpiękniejszych życzeń: mocnego zdrowia, nieustannej radości, szczęścia, optymizmu, pogody ducha, mocy w pełnieniu posługi kapłańskiej oraz błogosławieństwa Bożego i opieki Najświętszej Maryi Panny na każdy dzień. Niech Twe marzenia i nadziei realizują się, a obok zawsze będą życzliwi ludzie.

Młodzież z par. Augustówek

Czcigodnemu Księdzu Waleremu Lisowskiemu z okazji Imienin życzymy pogody ducha i wiele radości każdego dnia. Niech Duch Święty opromienia swym światłem każdy dzień Twojej kapłańskiej posługi, Jezus zawsze będzie Twoim Przyjacielem, a Maryja przygarnia do swojego serca. Niech Twoja praca przynosi obfite owoce i jednoczy ludzi w jedną Chrystusową owczarnię.

Z pamięcią w modlitwie członkowie Apostolskiego Dzieła Pomocy Duszom Czyśćcowym z Werejek

Czcigodnemu Księdzu Waleremu Lisowskiemu z okazji Imienin życzymy wszystkiego najlepszego: niech Pan Bóg zawsze obdarza Cię swoimi łaskami, Matka Boża otacza swą macierzyńską opieką i miłością, Duch Święty zsyła swe szczodre dary, a św. Patron napełnia pokojem i radością. Życzymy też mocnego zdrowia, niezachwianej nadziei, niegasnącej wiary i nieustanności w pracy duszpasterskiej. Szczęść Boże!

Z modlitwą i szacunkiem wierni z par. Najświętszej Maryi Panny, Werejki

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi Michałowi Łastowskiemu pragniemy z całego serca podziękować za szczerą i ofiarną posługę kapłańską, za niesienie Słowa Bożego, dobry przykład życia chrześcijańskiego, mądre rady, miłość i cierpliwość do nas, a także za zawsze otwarte serce i uśmiech. Niech każdy Twój dzień będzie szczęśliwy i napełniony Bożymi łaskami i błogosławieństwem. Niech obok zawsze będą życzliwi ludzie, a w drodze do świętości nie będzie żadnych przeszkód. Bóg zapłać!

Wdzięczni parafianie z Kamionki

W następnym numerze kalendarz „Słowa Życia” na 2016 rok.

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i łączenia życzeń

Gazeta religijno - informacyjna Diecezji Grodzieńskiej **Słowo życia;** Red. naczelny **ks. Paweł Sołobuda;** założyciel: **Grodzieńska Diecezja Rzymskokatolicka**; rok założenia **1997**; cert. rej.: **№7162** Wydawca: **Kuria Diecezji Grodzieńskiej;**
Redakcja gazety: **Grodno 230025, ul. K. Marksa 4;** Jerzy Ławysz, Angelina Pokaczajło; tel. 152/ 756438; e-mail: **slowo.grodnensis@gmail.com.; http://www.slowo.grodnensis.by;**
Druk: **ГАУПП«Гродзенская друкарня»,** ЛП 02330/39 от 27.03.2014 г.; Grodno 230003, ul. Poligrafistów 4; nr zam. 7373; nakład: 7200; objętość gazety: 2 ark. druk.; jakość druku odpowiada jakości przedstawionych matryc; cena dowolna